

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L 1.250

Letna naročnina L 2.500

Letna inozemstvo L 3.500

Poštno čekovni račun: št. 24/12410

Leto XX. - Štev. 27 (1007)

Gorica - četrtek, 4. julija 1968 - Trst

Posamezna številka L 50

STARI IN MLADI

Tožimo večkrat, da mladina neče hoditi z nami, da nam ubaja, da ji ni všeč, kar ji nudimo, da vedno išče nekaj novega. Ali se pa tudi vprašamo po vzrokih njenega ravnanja in jo skušamo razumeti? Ali nismo večkrat okosteneli, trdi, zamaknjeni in čakajoči se vedno na isti skau kakor pred dvajsetimi leti? Ali ne strmimo še vedno preveč nazaj in izlivamo grenkobo na preteklost, ki nam ni bila naklonjena? Čas se je na široko potegnil naprej in mladina gre s polnim korakom z njim. To je njena pravica — mladina mora iti naprej, zato jo napajajo mlade moci in gorijo v njej mladostni ognji! Skušajmo ji biti v tej dirki pametni svetovanci, dajmo ji zdravih in poštenih napovedi za njihove žejne duše!

Toiko je večletnih strani v zgodovini našega naroda, mi pa sklanjamo glave, kakor bi ležala nad nami le sama žalost in noč! Pokažimo mladini, da so tudi junaki in zmagovalci dnevi posejani med našo preteklost, in začutimo ponos do svojega poretka in do krvi, ki ji polje po žilah. Dotaknimo se tudi po velikih kulturnih predstavnikih naše kulturne dediščine, ki blešči, da ga tudi blešči večjih narodov ne morejo udušiti — in ne gremo si življenja z jalovimi razglabljanji o problemih, ki nam ne prinašajo edinstva in ne medsebojnega spoštovanja. Mladine naša nesoglasja ne zanimajo več, jo odvrta, kopljejo prepada med nami in njo. Kaj naj išče pri nas, če so naši obrabi čemerni, pustli, vrteč se vedno v istem krogu brez izhoda?

POSREDUJMO MLADINI VREDNOTE DUHA

Naša naravna skrb nas sili, da narodovih dobrin svojostni in bogatije z nami ne pustimo umreti, ampak jih prenašamo na mlajši rod in ohranjamo za bodočnost. Kar imamo, vse bi radi zapustili, da bi jih v svetu ohranili kolikor mogoče dolgo zveste našim tradicijam, naši podoobi. In ta podoba obsega vse: slovenstvo, krščanstvo — torej kontinuiteto našega duha in idealov!

Toliko visokih pristnih vrhin krona naš narod: preprostost, delavnost, poštenost, iskrenost, vztrajnost, vernost in s temi so naši ljudje triumfirali v širokem svetu. Živeti iz njih, se pravi, hoditi po svetih poteh do klenih uspehov.

Naša mladost se je zgledovala in šolala pri starejših v tedanji dobi: mnogo smo povzeli od njih in nadaljevali njihovo pot. Današnja mladina išče vzorov v nas. S čim naj jim postrežemo, če nimamo dovolj zakladov zanje? Kako naj se opre na nas, če nismo trdni v dobrem, vztrajni v tem, kar gradimo, in ponosni na to, kar nas odlikuje?

Naj nam gre kakor koll dobro, naj bo mo na katerem koll otoku zemlje, ne pozabimo, da smo slovenske krvi, da smo slovenski domovini v čast rojeni in da so nas zdelane roke slovenskih mater pestovale. Če izgubimo to zavest, smo izgubili vse, kar nekega človeka odlikuje.

Tu bi se obrnil za pomoč k slovenskim materam, ki so v vseh časih bile prižgalke in čuvarice luči slovenstva in vrednot, ki spadajo vanj. Vedno smo kot takim dajali ceno in jih ponosni častili. Brez vztrajnega, neutrudljivega dela in žrtvovanja slovenskih mater bi slovenstva danes ne bilo. Zato iz tega ponosa vztrajajte, matere slovenske, tudi naprej: zasadite v mlada srca otrok plemenito rožo slovenstva, ne nehajte jim govoriti o velikih dneh naše zgodovine, o naši kulturi, o naših odlikah. Bodite jim luč, ki bo razsvetljevala mlade duše; duše, ki hrepene po svetlem in lepem. Z ljubeznijo se oklepajte slovenske knjige in dajte dejanski zgled mladini, ki vam bo sledila. Če pišete po nagonu slede kolkli, kako bi otrok z razvijajočim se razumom ne sledil materi? Vsem nam manjka časa: toda za otroke, naše seme in naše upanje nam ga ne sme manjkati. Tožimo, da naši otroci težko berejo slovensko: začnite brati z mladimi, skupaj z vami bodo vzljubili

slovensko besedo. Naučite jih pesmi, z vami bodo veselo zapeli.

Mladina bi se mnogo bolj zanimala za slovensko knjigo, če bi ji pokazali in ji utrlji pot v njeno bogastvo. Pomagajmo ji torej vstopiti v hram naše kulture, bodimo ji ob strani in jo podpirajmo, dokler sama ne zmoredno trdno stopati pod oboke njenega veličastva.

POZIV MLADEMU RODU

Vrsta je na mladini, da pokaže svoj mladostni ogenj, pripravljenost za delo, da iztisne iz svojih talentov, kar ji je Bog poklonil in kar je od nas dobrega prejela. Stati le ob strani, bi pomenilo, biti nerodoviti trs, ki ni vreden sončne toplote.

Vabimo vas k delu, vabimo k triumfom! Vseposod so častna mesta dela v naši slovenski skupnosti: le dobre volje je treba, velike žrtve, žilave vztrajnosti in predvsem neomajne ljubezni za doseg uspehov. Kdor nikdar ne začne, nikdar naprej ne pride in kdor dela brez ljubezni, ne žanje uspehov!

Zato mladina naša: slovenska ognjišča smo ti postavili, ljubezen ti nudimo, svoja ti razdajamo — vrsta je na tebi, da te najdražje vrednote sprejmeš s hvaležnostjo, kakršna je vedno odlikovala slovensko mladino. Sedanjost je naša: dajmo ti vse, kar moremo, da si na njej ti kuješ bodočnost. Svojo bodočnost po naši sedanosti!

DR. JOŽE KRIVEC

Francози so odklonili anarhijo

V Franciji se je zgodilo nekaj, kar vzbuja strmenje in začudenje ne samo Francozov, temveč vse svetovne javnosti. Golistični režim, ki je bil na tem, da ga pomete anarhična revolucija nezadovoljnih študentov, je dosegel na zadnjih volitvah zmago, ki mu omogoča popolno oblast nad deželo.

Dosedaj so se morali golisti posluževati zavezništva s stranko d'Estaignovih neodvisnežev, če so hoteli vladati, od sedaj imajo sami absolutno večino v parlamentu. Ta šteje 487 mest. Za obvladanje parlamenta je potrebnih 244 glasov. Golisti jih bodo imeli 294, torej 50 več kot se zahteva. Če njim pridružimo še 64 glasov njihovih zaveznikov iz stranke neodvisnih, dobimo številko 358.

Silni vzpon golizma najbolj jasno prikaže primerjava z letom 1967, ko so bile predzadnje volitve. Tedaj so dosegli golisti 199 poslanskih sedežev, neodvisneži pa 43, skupaj 242 mest, dva torej pod absolutno večino.

POPOLN NEUSPEH LEVICE

Najbolj poraženi so iz volitev izšli komunisti in njihovi zavezniki iz združene levice. Komunisti so nazadovali od 73 na 34 poslancev,

združena leвица, ki jo vodi Mitterrand, od 116 na 57. Voditelj združene socialistične stranke, Mendés France, ki se je v času študentovskih nemirov postavil popolnoma na njihovo stran, pa sploh ni bil izvoljen.

Majski upor je prinesel svoje sadove. Če bo imela Francija in z njo vsa Evropa še deset let opraviti z de Gaulle, bolj samozavestnim in bolj avtoritarnim kot kdaj koli poprej, se ima za to zahvaliti črni zastavi anarhizma, ki so jo razvili pariški študenti. Francozi so se na volitvah izrekli za red in zoper nasilje. V strahu, da se ne bi ponovili moreči tedni iz preteklega maja, so še enkrat de Gaulle proglasili za svojega osvoboditelja. Kar vzbuja pozornost, je dejstvo, da so mnogi volivci z leve oddali na drugi dan volitev glas za golističnega kandidata. So to paradoksi, ki jih je težko razložiti in ki imajo svoj izvor v strahu, da bi komunisti, čeprav so se uradno izrekli za obstoj legalnega stanja, v primeru bodočih nemirov ne podprli dovolj močno težen za ohranitev sedanje družbe. Francoski meščan, kmet, pa tudi delavec, živijo že preveč dobro, da bi si želeli svoje blagostanje zamenjati z neko megleno revolucijo, ki ne ve, kaj hoče in se izzivlja le v ponavljanju bojevitih gesel in v uničevanju privatne imovine.

Volivci z leve so opazili, da se je komunistična stranka v Franciji pomeščanila; odpovedala se je revolucionarnemu načinu borbe, zagovarja miroljubno sožitje z de Gaulle, hvali njegovo zunanjo politiko, skratka čuti se kar prijetno v okviru de Gaulleove pete republike. Res, zakaj potem ne voliti de Gaulle, če so pa sami komunisti z njim bolj ali manj soglasni in zadovoljni?

Druga je pa zadeva z demokratično levico. Njeni voditelji odklanjajo komunizem, se proglašajo demokrate in varuhe demokratičnega reda. Njih dolžnost bi morala biti, da obsodijo anarhične izgrede. Demokracija, ki se laska anarhiji, zataji samo sebe. Študentovsko gibanje je zavrglo volitve kot izraz demokratične volje prebivalstva. Voditelji demokratske levice so dobro vedeli,

da je njih sveta dolžnost, ta načela braniti; pa so se raje iz demagoških razlogov odločili za obrambo študentovskih krilatic in njih divjanja. To je bila izdaja nad demokracijo, njihov smrtni greh. Hoteli so pridobiti nekaj glasov, pa so jih izgubili mnogo. Volivci so izrekli nad njihovo oportunistično taktiko ostro obsodbo in jih izločili.

KAJ PA SEDAJ?

Mogočna večina, pred katero so se sedaj znašli golisti, je zanje huda skušnjava, da bi vladali brez poslušna za resnične potrebe prebivalstva, ki jim je izreklo skoro neomejeno zaupanje. Treba je priznati ministrskemu predsedniku Pompidouju, da se te nevarnosti dobro zaveda, saj je zbranim častnikom dejal, da silna zmaga de Gaulleovega gibanja nalaga tudi dolžnosti, ne zlorabiti je proti volji ljudstva. To je v volitvah izzrazilo svoj odpor proti totalitarizmu kakor tudi zoper vse tiste delavske voditelje, ki so ga prisilili k štrajku, ki je spravil v nevarnost dosedanje blagostanje in trdnost francoskega franka. Treba bo delati trdo in premagati veliko težav, da bodo odpravljene posledice nespametne in razdiralne študentovske revolucije v maju.

Velike slovesnosti v Kairu

Poročali smo že, da je sv. oče posebni delegaciji koptskih škofov in nadškofov izročil relikvije sv. Marka, ki so bile došle v Benetkah. V Egiptu so sprejeli relikvije sv. Marka z izrednim navdušenjem. Pri slovesnosti posvetitve nove katedrale v čast sv. Marku v Kairu so bili prisotni predsednik Naser, abesinski cesar Haile Selasie, zastopnik sv. očeta kardinal Duval in ogromna množica ljudstva.

Koptski kristjani obhajajo letos 1900-letnico mučeniške smrti sv. Marka. Po stari tradiciji je ravno sv. Marko organiziral prvo Cerkev v Egiptu in tam tudi umrl mučeniške smrti. Pred približno 800 leti so njegove kosti prepeljali v Benetke. Na prošnjo koptskega patriarha in po uvidevnosti sv. očeta Pavla VI. so sedaj relikvije sv. Marka spet v deželi njegovega apostolskega delovanja in mučeniške smrti. Slovesnosti v Kairu so potekle v izrazito ekumenskem razpoloženju.

Tito obtožuje

Pretekli teden je bil v Beogradu šesti zvezni kongres jugoslovanskih delavskih sindikatov. Na njem je govoril tudi predsednik Tito, ki je izrekel trde besede na račun tistih, ki so zapeljali gospodarsko reformo v slepo ulico. Obtožil jih je nezmožnosti, počasnosti in ukrepov in pretirane opreznosti pri apliciranju raznih odredb. Banke se ne znajo držati kriterijev, ki jih narekuje zdrava trgovina s tujino; kopicijo se zaloge po skladiščih, medtem ko pojenjuje kupna moč delovnega človeka. Brezposelnost narašča. Zunanja trgovina je polna gospodarskih nesmislov: izvažamo meso in ga zopet uvažamo, prodajamo jeklo in ga spet kupujemo. Je to sploh še politika, se sprašuje Tito.

Vse preveč je oseb, ki so le v besedah za gospodarsko reformo, drugače jo pa torpedirajo ob vsaki priložnosti. Eni izhajajo iz tistih krogov, ki zagovarjajo večstrankarski sistem, drugi pa so »dogmatiki«, ki so svoj čas zakrivilo zlorabe pri delovanju UDBE, jugoslovanske varnostne službe. Zelo nevarno so tudi razni kulturniki, zlasti profesorji na univerzah, ki bi radi Zvezo komunistov poslali v ropo-

tarnico in podcenjujejo zgodovinski pomen delavskega gibanja. Ti profesorji, ki so na beograjski univerzi organizirani znotraj Zveze komunistov v skupini »Nova leвица«, hujskajo študente k nemiru in govornijo o komunizmu s prezirom, zato bo treba nastopiti proti njim, če ne bodo nehali s svojim kvarnim delovanjem, tudi z administrativnimi ukrepi (kar je bolj fin izraz za zapor, op. ur.). Za Tita bo Zveza komunistov ostala še naprej vodnik jugoslovanskih narodov na poti, ki so ga označili Marx, Engels in Lenin.

Tito se je spoprijel tudi z zlonamernimi kritiki jugoslovanske reforme v vzhodnih socialističnih deželah, ki trdijo, da se Jugoslavija vrača v kapitalizem. »Vem, kaj jih vznemirja,« je dejal Tito. »Je to naš način samoupravljanja in notranje demokratizacije, dve sestavini, ki sta močno nalezljivi. Pri nas ljudstvo sodeluje na oblasti, pri njih ne; tam odločajo le nekateri, vsi drugi pa morajo molčati in ubogati. Naj nas pustijo pri miru, če hodimo po različnih potih v socializem, saj ne potrebujemo njih pomoči pri reševanju naših problemov.«

Izpoved vere sv. očeta

Na peto obletnico svojega kronanja, 30. junija, je sv. oče Pavel VI. opravil konsecrirano sv. mašo z 11 kardinali in 12 škofi, ki so prišli iz različnih krajev sveta. Po kratki pridigi je z močnim in doživetim glasom prebral »Vero božjega ljudstva«, katere besedilo je sam sestavil in napisal.

Namen te izpovedi je bil očiten: sveti oče je hotel na ta način zavrniti nekatere trditve in teorije sodobnih teologov, ki so povzročile nemir v vrstah vernikov kakor tudi zaskrbljenost v krogih učec Cerkev, saj spravljajo v nevarnost obstoj nekaterih bistvenih dogem naše vere.

V izpovedi vere je sv. oče med drugim poudaril obstoj angelov (ki jih holandski katekizem zanika), vedno devišstvo Matere božje, Jezusovo navzočnost v presveti Eucharistiji, greh prvega človeka, vnebovzetje Device Marije, prvenstvo sv. Petra in resničnost Cerkev. Glede spremenjenja pri sv. maši je potrdil smisel besede »transsubstancija«, ko se kruh resnično spremeni v Jezusovo telo in vino v Jezusovo kri. Tudi tej besedi so hoteli dati nekateri pokoncilski teologi nov smisel, kar je sv. očeta vznemirilo.

Po prečitaniu te »izpovedi vere« je vsa tisočglava množica navdušeno zapela »Credo« v gregorijanskem napevu, pri sv. obhajilu je pa sv. oče obhajal sedemdeset otrok, ki so jih zbrali po različnih župnijah rimskega mesta.

Odprava carin med državami skupnega tržišča

Italija, Francija, Zahodna Nemčija, Belgija, Nizozemska in Luksemburg, to je države, ki so že dalj časa povezane v skupno tržišče, so s 1. julijem odpravile še zadnje medsebojne carine, ki so bile v veljavi od leta 1958. Te carine so znašale 15% na uvožene predmete. Prosto kroženje blaga v notranjosti tega skupnega tržišča je zelo pospešilo trgovino med omejenimi šestimi državami; najbolj se je povečal uvoz v Francijo in Italijo, ki sta imeli prej najvišje ovrhalne carinske tarife. Od 1. julija letos torej niso industrijski proizvodi v okviru meja šestih držav Ev-

ropske gospodarske skupnosti podvrženi več carinam. Istočasno pa je stopila v veljavo skupna zunanja carina, kar pomeni, da se bo za uvoženo blago, ki bo prihajalo iz drugih držav, plačevala enaka carina v vseh šestih državah skupnosti.

Za kmetijske proizvode pa je sprostitev carin le delna. Uvedena je že enotna cena za sladkor, dosežen je bil sporazum za skupno tržišče konzerviranega sadja in sočivja, še vedno pa so zaščiteni in vezani tudi na notranjo carino proizvodi kot vino, kava, med, banane, tobak, semena in še nekateri drugi predmeti.

Za enakopravnost slovenskega jezika

Na eni izmed sej Socialistične zveze delovnega ljudstva Jugoslavije (SZDLJ) so nedavno obravnavali enakost uporabe jezikov in pisav jugoslovanskih narodov v zveznih organih.

Pomočnik tajnika za zunanje zadeve Mitja Vošnjak je govoril o nevspešnosti, ki jih morajo prenašati slovenski delavci v tujini, ker uslužbenci na jugoslovanskih diplomatskih in konzularnih predstavništvi ne znajo drugega kot srbohrvatski jezik. Absurd je tudi to, je pribil Vošnjak, da dobivajo mladi Slovenci, ki živijo v Italiji, vojaške pozive v slovenščini, medtem ko jih Slovenci, ki živijo v matični državi, ne prejemajo v maternščini.

Jaka Avšič je v daljšem govoru spomnil, da so v letih narodno-osvobodilne vojne v Sloveniji dosledno izvedli načelo uporabe slovenskega jezika v partizanskih enotah. Tako je bil 1. maja 1944 sprejet odlok, da se vsi akti in druga besedila v zvezi z vojaško službo pišejo v slovenščini. Danes je ta odlok le še mrtva črka, saj vojaške oblasti ne poznajo drugega jezika kot srbskega.

Prof. Mihajlo Stefanović iz Beograda je pa iznesel misel, naj bi se vsak mlad človek, ki se šola, moral poleg materinščine učiti tudi druga dva jezika narodov Jugoslavije. Zvezni skupščini v Beogradu naj bi se čim prej predložil predlog, da se sprejme zakon, po katerem bi se v vseh šolah Jugoslavije uvedel pouk slovenščine in makedonščine.

Za leto vere utrdimo svojo vero! IZJAVA SLOVENSKE SKUPNOSTI

Iz Slovenije

K temu prizadevanju bo lahko veliko pripomoglo delo, ki je te dni izšlo v Gorici in nosi naslov »UPANJE, KI JE V NAS«. Je to iskren, preprost in stvaren prikaz naše vere, ter kratek oris katoliškega nauka, ki ga je na pobudo Tajništva za nekrstijane sestavil msgr. Peter Rossano, iz italijanskega izvirnika pa prevedel Roman Rus. Knjižico, ki ima 64 strani, je izdalo in založilo Katoliško tiskovno društvo v Gorici.

Naslov knjižice je vzet iz prvega lista sv. Petra (3, 15), kjer je rečeno: »Vedno pripravljani, da boste vsakomur, ki hoče vedeti razlog za UPANJE, KI JE V NAS, dali odgovor krotko in spoštljivo in s čisto vestjo.«

To delo je že prevedeno v dvaset jezikov, med njimi v angleščino, francoščino, norveščino, portugalsko, švedščino, kakor tudi v številne jezike narodov, med katerimi Cerkev misijonsko deluje, npr. v japonsko, korejšino, v stamski, laoski, arabski, indonezijski ter črnski kiswala jezik. Izdaje v teh jezikih so skupaj že dosegle milijonsko naklado.

»UPANJE, KI JE V NAS« je spis, ki so ga z navdušenjem pozdravile vse škofjovske konference po svetu. Dolga vrsta škofov je delo priporočila svojim vernikom.

V Italiji je knjižica izšla v več stotisočih izvodih. Uporabljajo jo pri verskem pouku mladine v šolah, za izpopolnitev verskega znanja in za študij v katoliških orga-

nizacijah. Tudi v Franciji, kjer so delo ponatisnili v stotisoč izvodih, se župniki in veroučitelji knjižice poslužujejo pri prikazu naše vere mladini in odraslim. V Belgiji je tudi predmet spraševanja za žene in neveste. Enako je knjižica študijski predmet na številnih katoliških univerzah, zlasti v misijonskem svetu. Premnoge redovne skupnosti so si jo določile za premišljevalno snov. Misijonarji v Afriki, Aziji in Južni Ameriki so jo pozdravili kot odlično sredstvo seznaniti pagane in nekrstijane z osnovami naše vere.

»UPANJE, KI JE V NAS« imamo sedaj tudi v slovenskem jeziku. Za »Leto vere«, ki smo ga pravkar zaključili, je najlepši spomin in najbolj učinkovit knjižni dar.

Nabavite si ga torej nemudoma in poklonite ga tudi svojim znancem in prijateljem, saj vam bo v splošno duhovno in večno korist. Knjižico morete naročiti ali pri svojih dušnih pastirjih ali pri slovenskih izseljenskih duhovnikih ali naravnost na sedežu Apostolstva molitve (msgr. Franc Močnik), ulica don Bosco 11, 34170 Gorizia-Gorica, Italija. V Italiji stane 280 lir, drugod 0,50 USA dolarja ali njegova protivrednost v domači valuti.

Knjižico »UPANJE, KI JE V NAS«, naj bi kupil in prebral vsak Slovenec, postati bi morala last vsake slovenske družine, oblikovala naj bi vso našo skupnost!

Svet Slovenske skupnosti je na svoji zadnji seji med drugim razpravljala o položaju, ki je nastal na Tržaškem zaradi razstavljanja ladjedelnice Sv. Marka in nevarnosti novih razlastitev v dolinski občini. Posebno pozornost je posvetil razlaščenju slovenske zemlje v dolinski občini. Ponovno je ugotovil, da je Slovenska skupnost vedno poudarjala raznarodovalni, negospodarski in nesocialni značaj politike razlaščenja. Slovenska skupnost je stalno opozarjala vse stranke, zlasti tiste, ki vključujejo Slovence, na škodljivost takšne politike, ter jih pozivala, naj se pridružijo njenemu boju proti razlaščenju naše zemlje. Vprašanje zaposlitve tržaškega devalstva se ne bo rešilo z obubožanjem slovenske manjšine, marveč z okrepljenim ladjedelništvom, trgovine in drugih terciarnih dejavnosti. V zadnjih treh letih (da ne govorimo o prejšnjih razlastitvah) so in bodo samo v dolinski občini razlastili 3.250.000 km. metrov rodovitne zemlje, številne domove in gospodarska poslopja. Razlastitve za naftovod in za »Grandi Motori« niso in ne bodo rešile vprašanja zaposlitve tržaškega devalstva, pač pa predstavljajo ogromno škodo za naše delovne ljudi v dolinski občini. Da bi preprečili to škodo, je Slovenska skupnost že zdavnaj zahtevala, naj zgradijo tovarno Grandi Motori pri Orehu. Takrat so se izgovarjali, da so tla pri Orehu neustrezna za gradnjo težkih objektov, kakor je livarna tovarne Grandi Motori. Zdaj pa ugotavljamo, da omenjene livarne sploh ne bodo gradili.

Slovenska skupnost je vedno kritizirala stališče KD in PSU, ki sta se zavzemala za razlaščenje zemlje naših kmetovalcev in delavcev. Prav tako je Slovenska

skupnost grajala stališče Italijanske komunistične partije, ki je do vprašanja razlaščenja slovenske zemlje stalno zavzemala dvoumno stališče. PCI in PSU, ki upravljata dolinsko občino, nista storila ničesar za doseg pravičnih cen za nepremičnine in zaposlitev domačega prebivalstva pri naftovodu.

Za gradnjo tovarne Grandi Motori so pa najvišji predstavniki tržaške socialistične stranke in KD zagotavljali, da ne bo razlaščenja, temveč da bodo lastniki lahko določili pravično ceno za nepremičnine v svobodnem kupoprodajnem razmerju.

Tudi dolinska občinska uprava se je načelno izrekla za postavitev tovarne Grandi Motori pri Boljuncu, vendar pod pogojem, da bodo lastniki prodali svoja zemljišča in poslopja v svobodni kupoprodaji. Poleg tega je še zahtevala, naj bi krogi, ki so zainteresirani pri gradnji Grandi Motori, plačali dolinskim občanom kot odškodnino za narodno in gospodarsko škodo še 735.000.000 lir, in sicer za gradnjo novega športnega igrišča, za kmetijske temeljne naprave, za slovenski kulturni dom in gledališko dvorano itd.

Kljub tem zagotovitvam in zahtevam pa je zdaj v teku razlastitveni postopek za prisilni odvzem lastnine, medtem ko o odškodnini za splošno narodno in gospodarsko škodo ni ne duha ne sluha.

Ta razlastitveni postopek je pospešila še sama dolinska občina, ko je prostovoljno ponudila prodajo obsežnih jusarskih zemljišč Boljuncanov, in to celo po nizkih cenah. S tem svojim dejanjem je dolinska občinska uprava prva prelomila enotno fronto boljunkskih lastnikov zemljišč, ki se bori za pravične cene.

V organiziranem boju za pravične cene so zdaj ostali sami lastniki zemljišč in poslopij, katerim grozi razlastitev. Z njimi je Slovenska skupnost, ki jim izraža vso svojo solidarnost, in širša slovenska javnost, ki se zaveda, kakšno škodo predstavlja takšno razlaščenje za narodne in gospodarske interese slovenskega življa.

Vsa navedena dejstva so potrdila pravilnost stališča Slovenske skupnosti, ki je stalno opozarjala na raznarodovalni in nesocialni značaj teh razlaščenj, ter poudarjala, da se vprašanje zaposlitve tržaškega devalstva ne more reševati s krivičnim razlaščenjem našega malega delovnega človeka.

Zveza cerkvenih pevskih zborov na Tržaškem vabi pevce, da se udeležijo ekumenske slovensosti na Vejni v nedeljo, 7. julija. Peli bomo Tomčevo mašo.

OKNO V DANAŠNJI SVET

Duhovniški poklici v Južnem Vietnamu

V Saigonu je bilo v juniju posvečenih 57 novih duhovnikov. V Južnem Vietnamu so duhovniški poklici precej številni. Trenutno je v tej državi 1476 domačih duhovnikov. Poleg teh škofijskih duhovnikov je še 423 redovnih duhovnikov, ki so tudi skoro vsi domačini. Redovnic je blizu 6000 in redovnih bratov 932.

Proti pretirani doti

Nadškof v afriškem mestu Kampala v Ugandi, Nsubuga je ostró nastopil proti običaju, da mora ženin dati nevestinim staršem veliko doto. To spravlja v hudo zadrego zlasti manj premožne žene. Nadškof je obljubil vso pomoč Cerkev, da se ta razvada odpravi, ker je mnogo bolj podobna trgovini s sužnji kot pa svobodni pogodbi med ženinom in nevesto, kar zakon mora biti.

Skrb za bolnike v Loretu

V božjepotno mesto Loreto pride vsako leto mnogo bolnikov. Pokazala se je nujna potreba po primernih prostorih, kjer naj bi našli romarji-bolniki potrebno oskrbo. Vodstvo svetišča je dalo na razpolago tako imenovano Ilirsko palačo in je poskrbelo za njeno temeljito obnovo. Skrb za opremo nove bolnišnice pa je prevzel Malteški viteški red. Ze v tem letu bo opremil prostore s sto posteljami, prihodnje leto pa še prostore z drugimi sto posteljami. Kot je znano, se Malteški viteški red v novejšem času posveča karitativnemu delovanju.

Soglasje za skupen prevod sv. pisma

Angleška biblična družba in Tajništvo za zedinjenje kristjanov sta dosegla soglasje za skupen prevod sv. pisma. Do-

Apostolska administratura za Slovensko Primorje v številka

Apostolska administratura za Slovensko Primorje v Kopru je izdala svoj letopis. Iz tega letopisa, ki opisuje stanje 1. maja letos, povzemamo nekaj podatkov:

Glavni zavetnik administrature je sv. Jožef delavec (1. maj), zavetnica stolne cerkve v Kopru pa Marija Vnebovzeta.

Administraturo sestavljajo trije deli: slovenski del goriške nadškofije v Jugoslaviji, slovenski del tržaško-koprske škofije v Jugoslaviji in slovenski del reški škofije.

Apostolski administrator je škof dr. Alojz Jenko (rojen 1910, duhovnik 1934, škof 1964), generalni vikar msgr. Leopold Jenko (župnik in prošt v Kopru), kancelar Ivan Kobal.

Na ozemlju administrature je 17 dekanij in 204 duhovnije (185 župnij in 19 vikariatov); goriški del ima 140 duhovnij, tržaški 51, reški 13 duhovnij. Vseh duhovnikov je: škofijskih 158, redovnikov 20. Redovnic je 128. Ozemlje administrature meri 4300 kv. km, prebivalcev pa 225.000.

Dekanije so: Biljana (Suligoj), Cerklje (Medvešek), Črniče (Vetrih), Dekani (Peljan), Dornberk (Vrtovec), Hrušica (Štrelcaj), Idrija (Filipič), Ilirska Bistrica (Becce), Kanal (Semič), Kobarid (Likar), Komen (Kos), Koper (Jurca), Solkan-Miren (Simičič), Postojna (Pirih), Tolmin (Pernj), Tomaj (Milič), Vipava (Podobnik). Administratura ima v Vipavi srednjeversko šolo ali malo semenišče. Rektor je Slavko Podobnik, ravnatelj šole pa dr. Anton Požar.

Vseh dijakov v šolskem letu 1967/68 bilo 81 (43 iz administrature, 42 iz ilirsko-ljanske nadškofije).

Bogoslovceva pa ima administratura od teh študira eden v Rimu, štirje so pri vojakih. Pet bogoslovcev je prejelo na praznik sv. Petra in Pavla v koprski stolnici mašniško posvečenje.

Nove maše so bile oz. bodo: 30. junija v Trnovem-Ilirski Bistrici in v Gorici-Tribruži; 7. julija v Vrtojbi, Tolminu, Ajdovščini; 14. julija v Zagorju na Privo (lazarist).

Gostovanje goriških pevcev na Dolenjskem

Na praznik sv. Petra in Pavla so goriški pevci vrnili obisk glasbeni šoli v Novem mestu. Spotoma so si ogledali prelepo Dolenjsko in zvečer imeli koncert v Novem mestu. Vse je prav lepo uspelo. Več bogoslovcev poročali prihodnjič.

Nemški katolici pomagajo afriški državi

S pomočjo podporne organizacije nemških katolčanov »Misereor« so v Keniji v vzhodni Afriki v zadnjem času izvedli več koristnih del in ustanov. V mestu Meru so razširili dve bolnišnici, zgradili so šolo za bolničarke in za babice, postavili so učiteljske za 300 dijakov in dijakinj in še zavetišče za sirote.

Otroška klinika v Betlehemu

Z darovi nadškofije Friburg v Zahodni Nemčiji bodo zgradili v Betlehemu na modnejšo otroško kliniko. Klinika bo stala, kakor je poročal friburški nadškof, Schiefele 350.000 nemških mark in bo prve vrste v Palestini. V zadnjih 15 letih je ta nadškofija vzdrževala začasno otroško bolnišnico v Betlehemu, kjer so zdravili nad 8000 otrok.

Dom sv. Terezije v Kongu

30 kongoških deklet živi v domu sv. Terezije v Limete. Ta dom je ustanovil pred dvema letoma nadškof v Kinshasi Malabail z namenom, da bi se v njem dekleta pripravljala na redovniški stan. Dekleta bodo nadaljevali svoj študij na državnih šolah. Vodstvo zavoda skrbi za to, da dekleta ohranijo stik z afriškim okoljem, iz katerega prihajajo in kamor se bodo vrnili vršiti svoj apostolat.

Proračun goriške občine

Goriški občinski svet je posvetil pet dolgih sej razpravi o proračunu za tekoče leto 1968. Proračun je zelo obsežen, saj obsega 599 strani debelo knjigo. Pravi labirint števil za tistega, ki se na stvar ne razume ali ki je ne zna ceniti in opredeliti, da si dobi jasen pogled v finančno življenje našega mesta z okolico.

Lahko si predstavljamo, kako debelo so občinski svetovalci pogledali, ko so prejeli domov tako knjigo in koliko časa in truda so zamudili, da so proračun pregledali, pretehtali in odločili, ali ga potrditi ali pa ne.

Proračun je letos uravnotežen, kar predstavlja pravo novost po nekaj letih primanjkljaja, včasih tudi zelo visokega.

Številke kažejo v celoti 5.001.000.000 lir dohodkov in ravno toliko izdatkov.

Da bomo proračun pravilno razumeli, povemo sledeče:

Davčnih dohodkov je 1.688.034.510 lir; prispevka od državnih davkov 116.146.280, izvedavnih dohodkov pa 497.534.210 lir. To znese skupaj 2.301.715.000 lir.

Potem pa najdemo še 603.500.000 lir dohodkov od prodaje in amortizacije patrimonialnih dobrin, od premikanja kapitala in povračila kreditov. Nato še posojila v znesku 1.544.585.000 lir in 381.200.000 lir posebnih računov. Skupaj torej 5.001.000.000 lir.

Nasproti gornjim številkam dohodkov imamo 2.232.300.000 lir izdatkov za tekoče stroške (osebje, zavarovalnine, socialno skrbstvo, usluge itd.), 2.328.086.000 lir izdatkov na račun kapitala, 59.415.000 lir za odplačevanje dolga na posojilih in še 381.200.000 lir posebnih računov.

Kogar zanima, povemo, da goriški občani plačamo letos 205.000.000 lir družinskega davka, ali 4.701 liro na osebo.

Ne utegnemo navesti še drugih postavk, ker vsak razume, da bi nam ne zadostovale niti vse štiri strani lista. Tistemu, ki ga zanima, povemo tudi, da ima goriška občina letos 1.936.339.991 lir dolga, za katerega plača samo v tekočem letu 165 milijonov 199.002 liri amortizacije (obresti od kapitala).

V razpravo so posegli številni svetovalci in v zvezi, 26. junija je zavedno, v imenu tudi svojih kolegov dr. Bratuža in dr. Bratina, spregovoril dr. Sfiligoj. Najprej je povedal, da je v dolgih letih svojega mandata slišal opozicijske svetovalce kritizirati letne proračune, ker niso izkazovali uravnoteženja dohodkov in izdatkov. A tudi letos kritizirajo proračun. »Gre za opozicijo zaradi opozicije,« je dejal dr. Sfiligoj. »Gre pa tudi za mnenja, ki v dobri veri izražajo neko stališče, in mnenja drugih mi spoštujemo.«

Nato je govornik podčrtal zadovoljstvo skupine slovenskih svetovalcev, ker je proračun uravnotežen in torej brez primanjkljaja, kar pomeni, da se dohodki od leta

do leta večajo. Dobre postavke ugotavljamo letos pri donosu družinskega davka, ker je občina izvedla splošen pregled vseh obvezancev; potem pri splošnem davku na potrošnjo po normalni tarifi in to zaradi vedno večjega prihoda Jugoslovancev bodisi s prepustnico bodisi s potnim listom, ki v Gorici kupujejo vse vrste blaga, in nato še pri davku od blaga prostega pasu (zona franca), ki nam ga je zakon še za nekaj let podaljšal.

Kakor znano, pritiče ta davek tudi občini Sovodnje, ki dobi letos 5.500.000 lir.

Vedno govorec v imenu svoje skupine, je dr. Sfiligoj ponovil predlog, naj se obmejni pas razširi na 20 km, prehodi pa naj bodo samo z osebno izkaznico, kar že velja na Tirolskem. Gorica bi s tem imela še večje ugodnosti. Potrebno je ohraniti sedanje prijateljsko vzdušje na meji, je dejal govornik. To pa lahko dosežemo s podpisom stoletne prijateljske pogodbe med Italijo in Jugoslavijo. Nujno prinese taka pogodba s seboj odpravo vojaških služnosti, ki že preveč obremenjujejo naše kraje. Nato je dr. Sfiligoj omenil še sporazum Moro-Stambolič, ki omenja cestno zvezo med Brdi in Novo Gorico preko Štavnava, in predlagal, naj bi pri gradnji te ceste zajeli pod Štavnavom jugoslovanske potnike in jim omogočili prihod v Gorico z avtobusom. Ponovil je nujnost ureditve ceste v Štavnava gor do zadnje hiše v vasi. Prikazal je obupni položaj velikega števila družin ter posameznih delavcev in delavk, ki so še vedno brez primerne stanovanj, in predlagal nujno zgraditev ljudskih stanovanj po nizki najemniški ceni. Goriško letališče naj država odstopi občini, ki naj ga porabi za industrijo; pri Sovodnjah pa se mora dograditi izhodišče mestne grezniške kanalizacije, ki naj omogoči izdelavo naravnega gnojila, ko je že določeno, da se tam zgradi naprava za uničevanje smeti.

Predlagal je še odpravo nezdravih hiš,

prezidavo starih in slabih mestnih četrti ter naj se uredi prevzem mestnega avtobusa in pobiranja davka na potrošnjo v lastni občinski režiji.

Ponovil je tudi zahtevo, naj se na matičnem uradu na podlagi konkurza namestita dva slovenska uradnika, da se bodo slovenski priimki in imena pisali pravilno s slovensko abecedo, saj nam to tudi zakon dovoljuje.

Dr. Sfiligoj je proti koncu zahteval, naj se izvede sklep odbora od januarja 1967 in takoj postavi na mejnem prehodu pri Rdeči hiši tabla s pozdravom »Dobrodošli«.

Obžaloval je, da na razstavi otroških vrtcev niso z napisom omenili sodelovanja slovenskih otrok. Vprašal je nato pristojnega odbornika, ali je mnenja, da bi gostovanje slovenskih šol in sploh slovenskih oper zbudilo večje zanimanje občinstva.

Odbornik Agati je v tem pogledu povedal, da so v teku pogajanja z ljubljansko Filharmonijo, da prihodnje leto nastopi v Gorici z opero Knez Igor.

Ker se je dr. Sfiligoj dotaknil tudi vprašanja zgraditve novih stavb za slovenske šole v ul. Campi, je odbornik Lupieri zagotovil, da je prostor že izbran in rezerviran in tudi prošnja na vlado za financiranje odkupa prostora in gradnje poslopj je že v Rimu.

V ostalem so odborniki odgovorili na gornja izvajanja z zagotovitvami, da se bodo postavljeni predlogi upoštevali. Vprašanje ljudskih stanovanj in prezidava nekaterih mestnih četrti prideta v ospredje, je dejal odbornik Lupieri, čim bo mestni regulacijski načrt dokončno odobren in postane izvršljiv.

Občinski svet je končno letošnji proračun potrdil v ponedeljek 1. julija. Zanj so glasovali slovenski svetovalci, demokristjani in socialisti. Misovci, komunisti in liberalci pa so glasovali proti.

Ni več poti nazaj

List »Amico del Clero« poroča o akciji nekaterih katolčanov, da bi preprečili nadaljni razvoj obnove v bogoslužju. V skrbih so za rimsko liturgijo, radi bi imeli še naprej povsod latinščino. Po odstopu kardinala Lercara so upali, da bodo pri novem predsedniku Sveta za izvedbo liturgične konstitucije našli več zaslonbe. List potem prinaša pismo benediktinskega patra Lisi-ja, ki pravi, da novi predsednik pač ne bo zaviral obnove v bogoslužju, saj je bil ravno benediktinski red tisti, ki se je najbolj trudil za obnovo. Poti nazaj ni. Svet se mora ravnati po smernicah, ki mu jih je dal zadnji koncil in ki se sedaj izvajajo po naročilu svetega

očeta. Ze 7. marca 1965 je dejal sveti oče: »Ne smemo misliti, da se bo čez nekaj časa vrnilo vse na staro in da bomo spet pri bogoslužju nedelavni, po svoje pobozni ter leni.« Ljubezven svetega očeta do latinskega jezika je velika, a še večja je njegova dušnopastirska skrb.

Eno leto pred posvečenjem biti na fari

Bogoslovci brazilske države Rio Grande do Sul bodo morali poslej, preden bodo prejeli duhovniško posvečenje, prebiti eno leto v kakšni župniji, kjer bodo vršili službo diakonov.

Gradnja cerkve v Matero napreduje

Gradnja naše nove cerkve, ki bo največja in najlepša v našem okraju Matero (predmestje v Lusaki, ki je glavno mesto jugovzhodne afriške države Zambija), tako hitro napreduje, da bi se čudili največji optimisti. Sicer je v našem območju že kar 15 krščanskih cerkva, a naša bo presegla vse obstoječe. Po enem mesecu gradnje so zidovi že zrastle do oken. Za cilj smo si postavili, naj bi bila cerkev pod streho vsaj do 1. septembra letos, ko je prva obletnica našega slovenskega misijona, a vse kaže, da se bo to zgodilo že pred omenjenim datumom.

Nova cerkev je oddaljena dve miljii od naše farne cerkve Matero. Na kraju nove cerkve je nastalo novo predmestje s preprostimi kočami, ki se nenehno širi. Tam dajemo pouk za verouk kar pod 400 otrokom, ki se ga učijo kot pod vredim nekom in na soncu. Tudi odraslim pogonov je precej, ki se udeležujejo stalnih tečajev za krst. Tu je žetev res obilna; vsako leto naraste krščansko občestvo v Matero le s krsti za tisoč oseb.

Proračun za novo cerkev in socialni center presega 12.000 dolarjev. Vse stroške moramo nositi sami. Skofija ničesar ne prispeva, ker je uboga in ima materialnih skrbi na pretek. Glavno zaslugi za tako naglo gradnjo cerkve imajo Slovenci v Sev. Ameriki in Kanadi. Brez njihove denarne pomoči bi bili sedaj verjetno šele pri načrtih.

Cerkve bo posvečena ugandskemu mučencu sv. Kizitu. Ob njej že imamo »Kizito School« (Kizitova šola). Ljudje sedaj že celemu predmestju pravijo Kizito predmestje. Tudi to je način, kako krščanstvo postaja del afriškega življenja.

Seveda ne pozabljamo spodbujati tudi vernikov v župniji, da prispevajo za novo cerkev. Njihov drobiž zbiramo po šolah, organizacijah, pri pouku, v cerkvi. Vendar kljub njihovi dobri volji ne moremo pričakovati, da bo njih denarni doprinos velik. Takole okrog 140 dolarjev zberejo na mesec, a s tem ne krijemo niti plače kuharju in trem katehistom, ki jih zaposlujejo. Je pač tako, da so misijonske dežele še vedno odvisne od pomoči krščanskih narodov, če želimo graditi nove cerkve in uspešno razvijati socialno delo. Želo bi nam prišla prav ponošena obleka, ki bi jo vi, prijatelji našega misijona, poslali na naš naslov in bi jo mi razdelili revnim, ki jih tu ne manjka. Zlasti bi

si želeli oblek za otroke, ki jih potem razdelimo med ravnatelj katoliških šol. Mesечно vzdrževanje misijonarja stane tu v Zambiji približno 60 USA dolarjev (36 tisoč lir). K temu pa je treba še dodati izredne stroške kot so potovanja, zdravila, obleka in drugo.

Končno priporočamo delo slovenskih misijonarjev v Zambiji vašim molitvam. Misijonska molitev povezuje bolj kot kar koli drugega. Ko molimo drug za drugega, se obenem vzgajamo v pravem Kristusovem duhu in ker smo združeni v Njegovem imenu, je on sredi med nami. Če se med vami pojavi kakšen misijonski poklic, naj se le hitro javi. V bodočnosti moramo računati s tem, da bodo neevropske države vedno manj rade sprejemale tuje misijonarje; ta težnja postaja ponekde v Afriki in Aziji vedno bolj očitna.

Pozdravlja vas v Kristusu hvaležni

p. Jože Kokalj SJ
Misijon Matero, Lusaka,
Zambija

Nič več častnih naslovov

Belgijska škofovska konferenca je sklenila, da se ukinejo vsi cerkveni častni naslovi kot častiti, prečastiti, prevzvišeni. Ohranili bodo le naslov gospod za nazivom službe, ki jo kdo vrši. Skofje ne bodo več imenovali častnih kanonikov. Podobne težnje za odpravo častnih naslovov je zaslediti tudi drugod po svetu.

IZ KANALSKE DOLINE

Rabeljsko jezero zahtevalo smrtno žrtev

Preteklo nedeljo, 30. junija je kot žrtev kopanja v ledeno mrzlem Rabeljskem jezeru zgubil življenje 18-letni Lorenzo Fontana, sin rudarja v pokouju, ki je bil zaposlen kot natakter v Gorici ter se je še isti večer nameraval vrniti na svoje službeno mesto.

V zgodnjih popoldanskih urah se je pognal v hladno jezersko vodo, ki je bila sicer tam globoka le dva metra. Toda v vodi ga je zadela možganska kap, tako da se ni več pokazal na površje. Neki nemški turist, ki je bil slučajno prisoten,

Razprava v goriškem pokrajinskem svetu

Zadnjič smo na kratko omenili, da je bil proračun goriške pokrajine za leto 1968 sprejet s 14:6 glasovi. Pred glasovanjem so odborniki odgovarjali svetovalcem, ki so posegli v razpravo. Skoraj vsi odborniki so se dotaknili izvajanja zastopnika SDZ prof. Krannerja.

Odborov poročevalec demokristijan Marocco (odbornik za finance in novoizvoljeni državni poslanec) je Krannerju odgovoril na njegove ugotovitve o položaju slovenske narodne manjšine. Izjavil je dobesedno: »...Čutim se dolžnega, da se zahvalim svetovalcu Krannerju za njegov pozitivni poseg in smatram za potrebno, da mu zagotovim, da se bosta ohranili in neprestano boljšali tista prisrčnost in tisto razumevanje (cordialità e sensibilità), ki sta vedno dajali pečat odnosom do vaše narodne manjšine...«

Odbornik za javna dela socialist Disette je poudaril, da je bil poseg prof. Krannerja eden redkih na področju javnih del, ki je prinesel konkretne pripombe in predloge. Zahvalil se mu je za priznanje, ki ga je dal upravi, da se trudi za rešitev problemov šolskih prostorov. Zagotovil mu je v imenu odbora, da bodo čimprej vzeli v pretres njegove predloge glede ureditve prostorov za šolsko telovadbo; proučili bodo potrebe in skušali najti najprimernejše rešitve. Zahvalil se mu je tudi za to, da je nepristransko in stvarno ocenil delovanje na področju javnih del in da je poudaril zlasti hitrost pri reševanju problemov s tega področja.

Odbornik za kmetijstvo demokristijan Vezzi je soglašal s Krannerjevo trditvijo, da je komisarska uprava prevalske bonifike v breme lastnikom kmetom in v nasprotju z namenom ustanove same; izjavil je, da bo treba zadevo ugodno in nujno rešiti.

Po odgovorih odbornikov so načelniki skupin dali tako imenovano glasovalno izjavo. Komunist Menichino je potrdil negativno stališče svoje skupine do poročila in do proračuna samega in je odgovoril nekaterim svetovalcem, zlasti socialistu Macorattiju. Dotaknil se je tudi vprašanja slovenske narodne manjšine, toda zelo splošno in površno.

Prof. Kranner se je v svoji glasovalni izjavi dotaknil področja javnih del in je nanizal celo vrsto predlogov s tega sektorja. Priznal je upravi, da je šla zelo na roko občinam Steverjan, Sovodnje in Doberdob glede ureditve turističnih cest. Zahvalil se je upravi, da je ugodno in hitro rešila mnoga njegova posredovanja za te občine, kot npr. prednost turistični cesti Sovenca-Bukovje; asfaltiranje pokrajinske ceste Devetaki-Doberdob; pospešitev zaključnih del na pokrajinski cesti Sovodnje-Zagraj; asfaltiranje zadnjega odseka pokrajinske ceste Gabrje-državna cesta, itd.

Nato je prešel na konkretne zadeve, ki čakajo rešitve. Predlagal je, da bi uprava čimprej uredila pločnike v vasi Doberdob, češ da je cesta že zdavnaj asfaltirana, pločnik pa še čakajo na ureditev. Odgovoril mu je predsednik Chientaroli, da so pločniki ostali neurejeni zato, ker še ni uredila doberdobska občinska uprava vsake kanalizacije.

Kranner je omenil še cesto iz Doberdoba v Jamlje ob jezeru in urgiral, da bi bila čimprej asfaltirana. Potem je predlagal, da bi pokrajinski tehnični urad v najkrajšem času izdelal načrt za asfaltiranje ceste z Vrha v Doberdob, da bi bilo možno začeti z deli, kajti ob dežju je cesta skoraj neuporabna.

Dotaknil se je še ceste Bukovje-Jazbine-Preval-Dolenje. Ker je sedaj stroške za to cesto prevzela država — cona, po kateri teče cesta je bila namreč vključena med tako imenovane »zone de presse« in vsa dela gredo v breme državi — se je bati, da se bo asfaltiranje zavleklo v nedogled. Zato predlaga, da se naj pokrajinska uprava potruži, da bo dosegla od države, da izdela načrte in odda dela na dražbi goriške pokrajinske uprave; to bo v korist prebivalstva in pospešitve turizma.

T. C.

Družinsko sv. pismo

Družba sv. Mohorja v Celovcu je ponatisnila del sv. pisma nove zaveze (t.j. štiri evangelije in apostolska dela) v knjigi velikega formata, z velikimi črkami in v okusni vezavi. Nova izdaja naj bi služila zlasti našim družinam, zato je opremljena z mnogimi izčrpnimi pripombami in temeljito razlago, istočasno pa je bogato ilustrirana s slikami iz starih Lampetovih Zgodb sv. pisma. Cena je 4000 lir.

Istočasno je izšla na boljšem papirju in v posebno trpežni vezavi še druga izdaja štirih evangelijev in apostolskih del, ki pa nima slik. Namenjena je zlasti branju med sv. mašo, kjer se uporablja namesto stalnih evangeljskih beril branje sv. pisma v nadaljevanjih. Ta izvod sv. pisma pa stane 5000 lir in ga zlasti priporočamo našim duhovnikom.

P. Jože Kokalj pri pouku otrok za krst v najbolj zanemarjenem predmestju George (Lusaka). Tu gradijo ljudje hiše kar na črno, zato jim oblasti ne poskrbijo niti vode niti elektrike niti asfalta. Edini, ki razvija med njimi socialno delavnost je misijonar. Zato se prebivalstvo v vseh tegobah obrača nanj in dostikrat od njega več pričakuje kot more on nuditi

Na praznik sv. Cirila in Metoda, dne 7. julija ob 17. 30 ekumenski shod v Marijinem svetišču na Vejni

JOSEFINE STEGBAUER 72
Prevedel J. P.

„Veš li število zvezdà...?“

»Tako sem ti hvaležna, da si se zavzela za mojega otroka in ga vzela za svojega. Brez tebe bi prišel otrok v sirotišnico in bi ga midva z Jurijem nikoli ne našla. Naj ti dobri Bog povrne na tvojih otrocih, kar si ti dobrega mojemu storila!«

Doktor Weissenberg je prihajal vsak dan dvakrat. In vselej je moral tolažiti sošolca: »Ta vročina je le posledica duševnega pretresljaja. Otrok pa ni v nobeni življenjski nevarnosti. Le mir mora imeti! In še je naročil vsem: »Ce se Rozvita prebudi iz teh blodenj in pride do jasne zavesti, potem bodite previdni. Posebno se morate varovati, da ne bo doživela spet kakega notranjega pretresljaja. Tega bi ne prenesla več tako lahko!«

Stara gospa Pöll je ostala kar pri gospe Thorn v stanovanju. Njena strežnica

Pavla je dobila sobo v hotelu. Vsak dan je prihajala, da je vodila malo Marjetico na sprehod. Zakaj v teh dneh ni nihče utegnil skrbeti za otroka.

Ko je 24. maja doktor Weissenberg zopet prišel k Rozviti, jo je našel mirno spečo. Na čelo so ji sicer stale potne kaplje, a termometer je pokazal le še 38 stopinj vročine.

»Zdaj je že dobra!« je vesel razodel doktor staršem, ki so zaskrbljeni stali pri postelji. Sédel je na posteljo in opazoval spečo deklico. Gospa Thorn ji je pravkar obrisala potno čelo. Deklica se je pri tem nemirno obrnila. Doktor Weissenberg je postal pozoren in naskrivaj namignil gospe Thorn, naj gre iz sobe. Ni se motil. Gretica je naenkrat globoko vzdihnila in odprla oči. Začudeno se je ogledovala po sobi. Skušala se je dvigniti na postelji, a je brez moči omahnila v blazino.

»Kar lepo léži!« je dejal zdravnik prijazno. »Ko bo čas, boš že vstala.«

»Vode!« je zaprosila Rozvita.

Zdravnik je vzel kozarec z nočne oma-

rice in ga nastavil na vročnice ustnice.

Pred vrati so slišali, da zdravnik v sobi govori, a niso mogli razumeti, kaj. V goreči molitvi sta gospa Frohner in gospa Thorn sklepali roke na prsih in prosili Boga za pomoč.

»Ce se le ne bo vzmernirjala, ko bo videla, da je spet pri meni,« je med tiho molitvijo menila gospa Thorn.

»Kje sem?« je znotraj vprašala Rozvita. »Doma seveda!« je dejal doktor Weissenberg. »Le po miru ostan! Je že vse dobro.«

»Mama!« je zaprosila Rozvita.

»Zdaj ali nikoli!« si je mislil zdravnik, vstal in stopil k vratom. Tam je pomignil Korneliji, naj vstopi.

Kornelija je srce divje razbijalo v prsih, ko je stopila k postelji pogrešane hčerke: »Vita! Draga! Kako ti gre?«

Deklica se je srečna nasmehnila, a že so ji oči lezle skupaj: »Mama, blazino mi malo više poravnaj!«

Kornelija je popravila blazino, medtem ko je zdravnik držal otroka. Nato jo je spet položil v blazino in deklica je takoj zaspala.

Kornelija je pokleknila ob postelji in od srce zajokala. Zdravnik jo je pustil samo v njeni blaženi materinski sreči in stopil iz sobe k ostalim. »Cudež se je zgodil,« je srečen pravil. »Mater je takoj spoznala.«

Vse je ta novica prijetno presenetila. Gospa Thorn je padla svoji tašči okrog vratu in obe sta se razjokali. Jurij Frohner je hvaležno stisnil zdravniku roko.

»Ta avtomobilska nesreča je bila pravzaprav sreča,« je smehljaje razlagal zdravnik. »Kakor ji je lani močan živčni pretresljaj vzel spomin, tako ga je sedaj podoben pretresljaj spet vrnil. Vsekakor pa ji moramo sedaj dati časa in miru, da se vživi v novo življenje. Nobenih posebnih svidenj in ne vem, kaj še vse! Ko se bo zbudila in se spet spominjala otroških let, morate vse to sprejemati kot nekaj vsakdanjega. Na vsak način moramo prepričati, da bi se kaj takega še ponovilo. In ker je slabotna, bi že malenkost zadostovala, da jo spet spravi iz ravnovesja.«

O, kako so se potrudili, da bi Rozvite ne vzmernirjali! S požrtvovalno ljubeznijo, ki so je zmožni le starši, so ji stregli in

S TRŽAŠKEGA

Stoletnica šole v Trebčah

Trebenska osnovna šola je preteklo nedeljo lepo proslavila vaški praznik: stoletnico šole. Nastopili so vsi učenci iz vrta in osnovne šole s petjem, deklamacijami ter prizori. Kljub hudi vročini so vztrajali, čeprav je pogumni napovedovalki postalo slabo. Domači učitelj Bruno Kralj pa je podal zgodovino razvoja šole. V šoli je razstava ročnih del in risb, v posebni sobi pa so razstavljeni dokumenti, knjige in kar je v zvezi s stoletnim razvojem šole. Pri proslavi je sodelovala vsa vas, saj so vsi navezani na domačo vaško šolo od najmlajših do najstarejših. Nekaj zavednih žena je prišlo na proslavo kar v narodni noši. Prav tako so se proslave udeležili nekateri učitelji, ki so nekoč učili na trebenski šoli. Na tej pomembni proslavi pa smo pogrešali kulturne in politične veljake. Najbrže so šli raje v Sv. Križ na vinsko razstavo.

Solidarnost s stavkajočimi v Trstu

Občinski svet repentaborske občine je izrekel svojo vzajemnost z ljudstvom, ki se bojuje za ekonomsko rešitev Trsta, na ta način, da je 25. junija 1968 soglasno prekinil svojo sejo in jo preložil na prihodnji datum.

★

SLOVENSKA TELEVIZIJA

Spored od 7. do 13. julija 1968

Nedelja: 9.30 Dobro nedeljo voščimo s Starimi Ljubljancami in Veselimi hribovci. 10.45 En dan v vodah ob Tetanskem pogorju - serijski film, Disneyev svet. 18.55 Otok zakladov - I. del ital. filma.

Ponedeljek: 18.30 Po Sloveniji. 19.20 Portret prof. Drage Ulaga. 19.40 Plošča za poletje - II. oddaja. 20.35 Albert Camus: Nesporezum - gledališka predstava. 21.55 Scarlati: Cantata za sopran, čembalo in flauto - oddaja resne glasbe.

Torek: 18.55 Filmska burleska. 19.10 Nikotin in alkohol. 20.30 Nad nami valovi - angleški celovečerni film. 22.20 Moški zbor Lira iz Kamnika.

Sreda: 18.40 Kljukčeve dogodivščine - lutkovna serija I. 20.40 Oblike, gibanja - oblike, balet. 20.58 Svečana otvoritev z dubrovniških poletnih prireditev - prenos. 22.30 Pobegla bolniška sestra - film iz serije Perry Mason.

Četrtek: 17.30 Buffalo Bill - serijski film. 18.00 Po Sloveniji. 18.20 Sentanjski pauerji - oddaja iz cikla Naši zbori. 20.55 Ce bogovi hočejo - II. del dramaturiziranega romana. 21.55 Zgodba o deklici Giselle - I.

Petek: 18.45 Bach in predklaski - oddaja iz cikla Zapojte z nami. 19.05 Velika pastorala - francoski kulturni film. 20.35 Rondò - jugoslov. celovečerni film.

Sobota: 18.25 Zgodba o kojetu Chicu - film iz serije Disneyev svet. 21.35 Karavana zapravljičkov - I. oddaja. 22.00 Skrbnik - ameriški film.

V SOBOTO 13. JULIJA OB 21. URI BO
V KATOLISKEM DOMU V GORICI

VEČER SLOVENSKE BESEDE

NASTOPILO BODO NASI DIJAKI

jo varovali. Gospa Thorn je zaenkrat ostajala zunaj in vso postrežbo prepustila Korneliji, pravi materi, ki se ni ganila od postelje. Proti večeru je Rozvita spoznala sobo, v kateri je ležala.

»Toda, tu sem vendar bila... Mamica, kako si pa ti prišla sem?«

»Z vlakom seveda!« je odvrnila Kornelija. »Ti bom že potlej povedala. Bi rada videla očeta?«

Rozvitin obraz je kar zažarel od veselja: »Atek je tu?«

»No, tu je naša Viti!« je dejal Jurij Frohner in stopil k postelji. Rozvita je stegnola obe roki proti njemu. Jurij jo je vzel v naročje in ljubeče dejal: »Kajne, Rozvita, zdaj je spet vse dobro!«

Vtem je prišla še babica z dvema mehko kuhanima jajcema. Rozvita je začudeno gledala, ker ni mogla razumeti, kako pride gospa Pöll sem.

»No, mene boš vendar poznala,« je dejala babica ljubeče.

»Gospa Pöll...« je obotavljivo dejala Rozvita.

(se nadaljuje)

Izidi na nižji srednji šoli v Gorici

Nižji tečajni izpit so uspešno opravili sledeči dijaki:

III. A: Cernic Alojz, Doles Kazimir, Figheli Jordan, Kramberger Saša, Lovišček Peter, Marvin Diego, Perse Marijan, Predan Pavel, Radikon Stanislav, Rojec Marco, Semolič Jožef. 7 dijakov ima popravne izpite. En dijak je odklonjen.

III. B: Budal Helena, Calligaris Rozana, Cont Tamara, Devetak Silvana, Dornik Harjet, Jerkic Marija, Kranner Marjeta, Mischkot Lucija, Mizerit Tatjana, Peteani Dolores, Peteani Dolores, Peteani Lidija, Podversic Darija, Srebernic Marija Ana, Visintini Ana Marija, Zavadlav Janka. 6 dijakinj ima popravne izpite.

III. C: Cijan Stanislav, Devetak Darin, Klanjscek Vladimir, Kocjancic Nikolaj, Florenin Danila, Jarc Lidija, Koncut Ema, Mikunus Eda, Petegan Nadja, Princi Marija, Tommasini Ana. 8 dijakov ima popravne izpite. Dva dijaka sta odklonjena.

Bratuz Ana Marija privatistka, Klanjscek Ivan privatist.

Javna dela v števerjanski občini

Po štednem so pred kratkim dokončali razširitev prvega odcepa ceste in s tem vsaj deloma pripomogli, da bodo štedenci nekoliko zložnejše hodili v Gorico, saj je bila prejšnja preozka za sedanji promet. Prav od zadnjih dni pa je novica, da je to cesto vključila med svoja prvenstvena dela tudi goriška pokrajinska uprava ter obstajajo torej dobri izgledi, da jo bodo dokončno razširili in asfaltirali.

Kmalu bo urejena cesta po Grojni do Bukovca, kjer res že zavaja luknje skoro na vsak meter. Nakazanih je že deset milijonov lir; sedaj samo še čakamo, da bodo dela oddana na dražbi.

Tristo milijonov lir je določenih za cesto Bukovca-Jazbine-Plešivo-Dolenje. Dela se bodo pričela leta 1969. Cestišče bodo razširili na šest ali celo na sedem metrov, tako da bo cesta postala izredno prometna žila, s čimer bosta pridobili na lahkotnem dostopu naselja Valerišče in Jazbine. Jazbine so tik pred volitvami dobile asfaltirano cesto preko Gradiskute v Ločnik, k čemur je pripomogla goriška občina tudi na intervencijo naših predstavnikov, števerjanska občina pa je poskrbela za asfaltirano oblogo od odcepa, ki gre od občinske meje do prvega križišča.

V Doberdobo še ena odslovitve

Komunistični upravitelji doberdobske občine so se še enkrat izkazali. Pretekli teden, in sicer 28. junija, je župan poslal pismo uradnici ge. Severini Baldan roj. Peric, da je odpuščena in sicer z učinkom od ponedeljka 1. julija.

Kot razlog navajajo, da je nadzorni organ znižal postavke za osebe in da se zaradi tega omenjeni uradnici ne more več podaljšati rok zaposlitve.

Toda v proračunu ni nobene postavke za povišanje honorarja županu, pa so mu povišek vendar izglasovali.

Potem bodi povedano, da je ga. Baldan v osmem mesecu nosečnosti in zakon v takih primerih ne dovoljuje odslovitve.

V vasi vlada razburjenje, zlasti ker občinski upravitelji nimajo obzira do urad-

nikov, ki se nahajajo v težkih socialnih razmerah in raje višajo honorar županu, njegovo ženo pa držijo v službi in so ji namestitev celo podaljšali za nadaljnjih šest mesecev. Ali je to prav? In zakaj je uprava nadzornemu odboru zamolčala nosečnost ge. Baldan? Nekateri menijo, da se je uprava bala, da bi v tem primeru morala prej odsloviti županovo ženo. Nadzorni odbor naj zadevo pregleda in po potrebi krivico popravi! Zakaj so županovi ženi podaljšali rok zaposlitve kar za šest mesecev, drugim pa ne? Zakaj so zaradi proračuna odsvolili čestarja in zdaj še uradnico ge. Baldan, županu pa honorar povišali in njegovo ženo obdržali v službi? Podoba je, kot da se v Doberdobo že ustvarja »novi razred«.

Dr. Drago Stoka za delavce in Boljuncane

Deželni svetovalec Slovenske skupnosti dr. Drago Stoka je v petek, 28. junija vložil na deželni odbor dve vprašanji. Prvo se nanaša na delavce, drugo na Boljuncane.

Prvo vprašanje omenja splošno stavko, ki je bila v Trstu 25. junija zaradi izredno težavnega gospodarskega položaja, ko so začeli razstavljati ladjedelnico Sv. Marka in odpuščati delavce ali jih prestavljati. Preden odpravijo ladjedelnico in delovna mesta, bi morali vsaj ustvariti nova delovna mesta v Trstu. Zato in še iz drugih razlogov vprašuje dr. Stoka deželni odbor, kaj namerava narediti za zaščito tržaškega gospodarstva, gospodarske krize in delavstva.

Drugo vprašanje obravnava položaj v Boljuncu, kjer je že v teku razlastitveni postopek za tovarno Grandi Motori, čeprav bi tovarno lahko postavili pri Orehu in čeprav so tisti, ki so se za tovarno zavzemali, vedno obljubljali, da bodo zaščitili prizadeto prebivalstvo in da ne bo prisilnih razlastitev. Zato in še iz nekaterih drugih vzrokov vprašuje dr. Stoka deželni odbor, kaj misli narediti za zaščito zakonitih koristi lastnikov zemljišč in hiš v Boljuncu ter širših koristi celotne slovenske skupnosti v dolinski občini.

Petrovo v Sv. Križu

Praznik apostolov sv. Petra in Pavla, ki so ju nekdanji kriški ribiči pred več kot dvema stoletjema izbrali za svoja zavetnika, praznujejo Križani še danes zelo slovesno. Zvesti tej svoji stari navadi, so tudi za letošnji župnijski praznik večinoma res lepo okrasili vaške ulice in poti, po katerih je takoj po slovesni sv. maši, ki jo je ob deseti uri daroval domači župnik g. Jože Kunčič, krenila procesija z Najsvetejšim. Ob prazničnem pritrkavanju zvonov, ubranem petju cerkvenih pevcev in igranju za to priložnost izrecno ojačane domače godbe na pihala, so mlajši možje in fantje dvignili zastave in spremljali evarističnega Kralja v dolgo, a lepo urejeno procesijo preko vaškega

ŠKEDENJ

V ponedeljek, 1. julija je bil v kino dvorani prvi nastop škedenjske baletne sole »Dom«, katero vodi gdč. Selma Micheluzzi. To je bila za Skedenj prava novost, saj podobnega nastopa s celovečernim sporedom in s skupino škedenjskih otrok v Skednju še ni bilo.

Nastopilo je 21 deklic (kolikor je učenk), oblečenih v bele obleke klasičnega baleta s kar 21 točkami, po odmoru pa je nastopila tudi sama učiteljica. Številno občinstvo je z navdušenjem ploskalo posameznim točkam, najbolj pa ko so se prikazale najmlajše, ki so bile »kraljične« večera. Micheluzzijevi je uspelo nuditi škedenjcem izreden večer v zelo kratki dobi; najmlajše vadijo komaj šest mesecev, večje pa eno leto. Učiteljica je postavila svojo metodo učenja na pravilno podlago telesnega in duševnega razvoja človeka. Oba elementa morata služiti. Poveljati jo moramo za njeno požrtvovalnost in njeno strokovno usposobljenost, priznanje pa je seveda treba dati tudi vsem nastopajočim.

trga, mimo poste do roba vasi ob nadreziški cesti, odkoder je sprevod zavil k podružniški cerkvi sv. Roka in se mimo nje vrnil v župno cerkev.

Slovesno procesijo, v kateri smo poleg belo oblečenih deklic in domačih skavtinj opazili tudi narodne noše, je letos vodil škof vikar msgr. dr. Lojze Škerl, ki je ob enem izmed štirih ortaljev, in sicer ob ortalju sredi vaškega trga imel lep in spodbuden govor o veri v Jezusovo navzočnost v presv. Rešnjem Telesu. Skofovemu vikarju sta stala ob strani še msgr. Sibenik s Proseka in g. Rudolf Bogatec s Kontovela. Da je procesija ob praznovanju župnijskih zavetnikov v Sv. Križu tako lepo uspela, je prav gotovo zasluha domačega dušnega pastirja, ki je znal vse tako lepo pripraviti in izpeljati.

Ko smo zadnji udeleženci zapuščali cerkev, je bila ura že trinajst in je bilo treba misliti na kosilo. Sicer pa je bilo tudi za to dovolj prilike na občinskem prostoru ob cesti proti Proseku, kjer so domači vinogradniki, ki so razstavljali in prodajali svoj vinški pridelek, znali postreči tudi z domačim pršutom, ribami in čevapčiči, ki ob nobeni priložnosti več ne manjkajo. Vinsko razstavo je v drugi znatno izboljšani izdaji ob prazniku vaških zavetnikov sv. Petra in Pavla priredil Konzorcij pridelovalcev vin v tržaški občini, v čigar odboru so zastopani domači vinogradniki vseh političnih prepričanj. Zato kaže prireditev zaenkrat pristno domač slovenski značaj.

Ekumenski shod na Vejni

Dne 7. julija, na praznik sv. Cirila in Metoda, bo za slovenske vernike s Tržaške in Goriške v Marijinem svetišču na Vejni ekumenski shod v čast zavetnikoma krščanske edinstvi, ki imata svoj oltar v tem svetišču. Slovesnost s sv. mašo, nagovorom, molitvijo za edinstvo med kristjani in počastitev relikvije sv. Cirila bo popoldne ob 17.20. Slovesnost bo vodil škof iz Kopra msgr. dr. Janez Jenko. Somaševali bodo zastopniki letošnjih slovenskih novomašnikov. K udeležbi vabi Apostolstvo sv. Cirila in Metoda iz Trsta in Gorice.

Kulturni teden v Bazovici

Kot smo že zadnjič poročali, je bil v Bazovici od nedelje, 23. junija pa do Petrovega, 29. junija teden slikarstva, športa in kulture. V Slomškovem domu je sedaj slikarska razstava, ki bo odprta še do 8. julija.

Na praznik 29. junija je bila v Bazovici celovečerna kulturna prireditev. Najprej je bil koncert trebenjske godbe na pihala, čemur je sledil koncert domačih dveh zborov »Slomšek« in »Lipa«. Nato so stopili pred udeležence Furlani in sicer mešani pevski zbor iz Gradiške in folklorna plesna skupina iz Koprivnega (Capriva). Zbor iz Gradiške je lepo ubran in se je predstavil tudi s slovenskima pesmima »Ko bi jaz vedela« in »Pa se sliš«. Folklorna skupina pa je ob svoji instrumentalni spremljavi pokazala furlanske, rezijanske in druge ljudske plesove. Vse nastopajoče skupine so se lepo predstavile in zaslužijo vse priznanje. Če pomislimo, da je nenadoma nastopila huda vročina, da imajo naši Bazovci pa tudi Furlani sedaj polno dela na polju ter na senoženih, potem jim moramo dati vse priznanje za trud, ki so ga vložili v svoje nastope.

Spored od 7. do 13. julija 1968

Poročila: 7.15 (samo ob delavnikih), 8.15, 11.30 (samo ob delavnikih), 13.15, 14.15, 17.15 (samo ob delavnikih), 20.15 in 23.15

Dejstva in mnenja: 14.15 (samo ob delavnikih).

Sport: (dnevno) ob 20.00 uri.

Nedelja: 8.00 Koledar. 8.30 Kmetijska oddaja. 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Kojanu. 10.00 Mercerjev godalni orkester. 11.15 Gotta: »Prigode pogumnega Jakca«. Reti in zadnji del. 11.40 Kingaraja za naše maitčke. 12.00 Nabožna glasba. 12.15 Vera in naš čas. 13.30 Glasba po želja. 14.45 Glasba iz vsega sveta. 15.55 Pugnetti: »Angiolino in Bortolove nedelje«, rad. drama. 16.50 Revija orkestrrov. 17.30 Vabilo na ples. 18.30 Obletnica meseca: Babič: »Andrej suster-Drabosnjak ob 200-letnici rojstva. 18.45 Orkester pripoveduje. 19.15 Sedem dni v svetu. 19.30 Revija zborov SPZ v Trstu. 20.30 Zabavali vas bodo Faithov orkester, pevka Saint Paul in skupina Brasilia Ritmos. 21.00 Izbor iz operet.

Ponedeljek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.10 Poletna srečanja. 17.00 Orkester Bevilacqua. 18.00 Zbor ICAM. 18.30 Iz Cherubinijevega in Guarnierijevega opusa. 19.30 Vodec: S Plečnikom po Italiji: (2) »V Milanu, Turinu in prvi vtisi iz Firenc«. 20.50 Zgodbe prve svetovne vojne: Tavčar: »Scipio Slataper«. 21.10 Dvajset minut popevk. 21.50 Tamburaški ansambli.

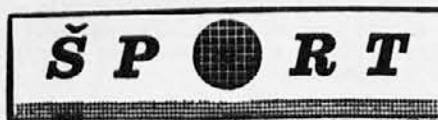
Torek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.00 Iz slovenske folklorne: Rehar: »V furmanski uostariji«. 17.00 Russov ansambel. 17.20 Jež: »Italijanščina po radiu«. 17.30 De Le Trinidadov orkester. 17.40 Pieri: Zgodovina prve svetovne vojne: (14) »1918 — leto zmage«. 18.00 Zbor »V. Vodopivec«. 18.55 Skupina »The Finnjenkas«. 19.10 Lovrečič: »Plošče za vas«. 20.35 Rossini: »Seviljski brivce«, opera v dveh dejanjih.

Sreda: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.10 Kalan: »Pomenek s poslušavkami«. 17.00 Pacchiorijev ansambel. 17.20 Guarino: »Odvetnič za vsakogar«. 18.30 Kumer: Ljudske pesmi. 18.55 Doldingerjev jazzovski ansambel. 19.10 Lupinc: »Higiena in zdravje«. 20.35 Simfonični koncert.

Četrtek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.00 I. Tavčar: Visoška kronika: (6) »Zidordjeva pot na Nemško, zaroka z Agato«. Ponovitev. 17.00 Orkester Casamassima. 17.20 Jež: »Italijanščina po radiu«. 18.00 Zbor »Kras« iz Dola-Poljan. 18.45 Barclayev orkester. 19.10 D. Kraševc: »Zlata skrinjica«. 19.25 Zname melodije. 20.35 Gaboriau: »Zadeva Lerouge«.

Petek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.10 Penko: »Gospodinja nakupuje«. 17.00 Tržaški mandolinski ansambel. 18.00 »Beri, beri, rožmarin zeleni«. 19.00 Di Cegliev ansambel. 19.20 Priljubljene melodije. 20.50 Koncert operne glasbe.

Sobota: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.10 »Iz beležnice fotoreporterja Magajne«. 14.45 Glasba iz vsega sveta. 15.55 Avtoradio. 16.10 Kämpfertov orkester. 17.40 »Lisica zvitorepka«, ital. ljudska pravljica. 18.05 Slovenski oktet. 18.30 Mojstri jazz: Buddy Collette. 19.10 »Poletna srečanja«. 19.20 Zabavni ansambli na Radiu TS. 20.35 Teden v Italiji. 20.45 I. Tavčar: Visoška kronika: (7) »Agata v ječi kot čarovnica«.

Odbojka. - Tekmovanje v »Serie D« se nadaljuje. Olympija je pretekli teden odigrala kar dve tekmi. V četrtek je igrala proti moštvi AGI iz Gorice in ga premagala s 3 : 1 (7 : 15, 15 : 9, 16 : 14, 15 : 10). Goričani so slabo začeli, bili so kot leseni, nato pa so se zbudili in s svojim napadom izsilili zmago.

V soboto pa je šla Olympija gostovat v Milje. Pomerila se je z Gasilci iz Trsta, ki so najmočnejša ekipa. Skoraj bi se zgodilo, česar ni nihče pričakoval: prvi poraz Gasilcev. Le s težavo so ukrotili Olympijce s 3 : 2 (16 : 14, 15 : 9, 13 : 15, 14 : 16, 15 : 8); Goričani so imeli smolo, da so jim manjkali trije oziroma štirje dobri igralci, ki so bili tisti dan zaposleni drugje; igrali so s samo sedmimi igralci, torej skoraj brez rezerve.

Prihodnja tekma — in zadnja v letošnji sezoni — se bo vršila v nedeljo, 7. julija v Zgoniku proti moštvi Kras. Naslednji igralci naj se zberejo na Travniku ob 8.20: Valentinčič, Prinčič, Sfiligoj, Spacapan P., Tuzzi, Sossou, Cernic M., Cernic L., Cotič B., Frandolič, Pintar.

Lahka atletika. V Vidmu so tekmovali naraščajniki (ragazji). Tommasi Pavel je metal disk (1,5 kg) in ga vrgel 25,60 m; Colangelo V. pa je za 2 metra izboljšal met kopja: dosegel je 36,62 m.

Novi ekumenski zbornik

Pravkar je izšel novi ekumenski zbornik Kraljestvo božje 1967-1968. V knjigi, ki ima nad 140 strani in dosti slik, je zapisano mnogo zanimivega o delu za zedinjenje med kristjani, o sv. Cirilu in Metodu, ki sta se pred 1100 leti srečala z našimi predniki, o pravoslavnih Srbih in Grkih v Trstu, o verskem stanju v Rusiji in Grčiji itd. Zbornik lahko kupite na ekumenskem shodu na Vejni, pri poverjenikih Apostolstva sv. Cirila in Metoda ali pri knjigarnah.

OBVESTILA

Romanje na Sv. Višarje priredi Apostolstvo molitve v Gorici in sicer v nedeljo 21. julija. Priglasite se pri g. Kleindienstu na Travniku.

Avtobus za ekumensko pobožnost sv. Cirila in Metoda, bo posebna ekumenska pobožnost v Marijinem svetišču na Vejni pri Trstu. Iz Gorice pojde ob 2ⁿⁱ popoldni poseben avtobus, ki se bo spotoma ustavil po vaseh, kjer bo kaj romarjev. Poročila se številna udeležba tudi z Goriškega, zlasti se članov Apostolstva sv. Cirila in Metoda. Vpisovanje pri fotografirani g. Kleindienstu na Travniku.

Romanja v Sv. deželo. Pavlinci, organizatorji nasega romanja v Palestino, so na vprašanje, kakšno je stanje v Izraelu, in se romanja vršijo redno, ali je možen ogled vseh krajev, odgovorili naslednje:

»Zagotavljamo, da položaj na meji med Izraelom in Jordanijo prav nič ne ovira letošnjih romanj v Sveto deželo. Vsa sedanja letošnja romanja so potekala najljepšem redu in z obiskom vseh predvidenih krajev.«

Toliko v pojasnilo tistim, ki še dvomijo ali bi se vpisali ali ne. Romanje traja deset dni: od 21. do 30. avgusta. V naši skupini je na razpolago še nekaj mest, zato pohitite z vpisom. Vpišete se lahko pri dr. Humarju v Gorici (stolno župnišče) Corte S. Ilario) in pri g. St. Zorku v Trstu, Vicolo delle Rose 7.

Priznanja borcem iz prve svetovne vojne Občinske uprave sprejemajo prošnje borcev iz prve svetovne vojne 1914-18 in prve njih vojne za priznanja kot jih omenja zakon št. 263 z dne 18. marca 1968 (splošna mimska kolajna, odlikovanje Vittorio Veneto in dosmrtno nakazilo). Izšel je postenostavljen obrazec, ki olajšuje postopek za izpolnitev prošnje in velja za različne primere. Za določene slučaje ni treba dokazil, pač pa zadostuje osebna izjava, ki jo predvideva zakon št. 15 z dne 1. januarja 1968. Kdor želi prositi za omenjena priznanja, naj se zgloši na pristojni občini ali pri sindikalnih organizacijah.

Knjižnica za dijake na nižji srednji šoli v Gorici, ul. Randaccio, je odprta vsak četrtek od 10. do 12. ure.

Romarjem za v Nemčijo!

Prva beseda naj bo beseda voščila srečno pot vsem, ki se bodo romanja v Nemčijo udeležili! Naj ponesejo s seboj zvrhano mero dobre volje, duše pa imajo očistene, da bodo tudi duhovni dovi tem večji.

Za romarje s Tržaškega so odgovorni gg. Gerdol, Germek, Jakomin in Miklavc za goriške pa g. Jože Jurak. Nanje se romarji obračajo v vsaki zadevi, jo bo treba rešiti ali urediti.

Knjižice s sporedom in z navodilom bo romarji prejeli na vlaku.

Ta bo odpeljal iz Trsta v ponedeljek 8. julija ob 8.55, iz Tržiča ob 9.18, iz Gorice ob 9.37. Drugod vlak nima postankov. Pač pa se bo na povratku v petek 9. julija ustavljal razen na omenjenih postankih tudi v Vižovljah-Sesljanu. V Gorico pride vlak ob povratku ob 9.09, v Tržič ob 9.25 in Sesljan-Vižovlje ob 9.37, v Trst ob 9.55.

ROMARSKO VODSTVO

DAROVI:

Za Zavod sv. Družine: V spomin po sestrične Tonicke, Mira in Zora 3.000 lit. dr. Ubald Zlateo 2.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog vrni, pokojnim pa daj večni pokoj!

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpov trgovski L. 70, osmrtnice L. 100, več davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

† prelat Jakob Šolar

V Ljubljani so 25. junija pokopali preleta Jakoba Šolarja, stolnega dekana in bivšega profesorja škofijske klasične gimnazije v št. Vidu nad Ljubljano.

Ugledni pokojnik se je rodil leta 1896 v vasi Rudno v Selški dolini na Gorenjskem. Po opravljeni klasični gimnaziji v Ljubljani (1907-15) je stopil v ljubljansko semenišče ter bil 1. septembra 1918 posvečen v duhovnika. Letos jeseni bi obhajal torej jubilej zlate maše.

Mladi duhovnik se je vpisal na filozofsko fakulteto novoustanovljene univerze v Ljubljani. Škof dr. Jeglič je namreč želel, da postane nadarjeni duhovnik profesor škofijske gimnazije v št. Vidu. Izbira se je izkazala navdse posrečena, saj je kasneje postal prof. Šolar ponos gimnazije ter eden najbolj uglednih kulturnikov v Sloveniji.

Od leta 1922-1924 se je mudil v Parizu,

da je še izpopolnil svoje pedagoško znanje, nato pa je nastopil mesto profesorja v št. Vidu nad Ljubljano. Na tem mestu je ostal polnih dvajset let. Njegovo delo je prekinil nemški okupator, ki ga je kot člana podtalne odporiške organizacije »Slovenska zaveza« odpeljal v Dachau. Leta 1952 je spet romal za pet let v zapor. To pot so ga svobodno oropali lastni bratje. Ko je spet prišel na prostost, je našel svoje delovno torišče v ljubljanski stolnici. Leta 1958 je postal stolni kanonik, leta 1965 stolni dekan, istočasno pa je prejel iz Rima visoko odlikovanje papeškega prelata.

Bil je velik strokovnjak za slovenski jezik. Od 1946-1952 je bil zaradi te svoje usposobljenosti član SAZU, t.j. Slovenske akademije znanosti in umetnosti. Po značaju gorenjsko kremenit in neomahljiv je vsem zapustil svetel vzgled, kako se nesebično služi Cerki in narodu. Naj počiva v miru!